
70 — 9th Ave.,
New York City.

PROSVETA

GLASILO SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOTE

LASTNINA SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOTE

Cena oglasov po dogovoru. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnina: Zedinjene države (izven Chicago) \$5.00 na leto, \$2.50 za pol leta in \$1.25 za tri mesece; Chicago \$6.50 na leto, \$3.25 za pol leta, \$1.65 za tri mesece, in za inozemstvo \$8.00.

Nadvoj na vsa, kar ima stik z Hatan:

"PROSVETA"

2887-59 So. Lawrence Avenue, Chicago, Illinois.

"THE ENLIGHTENMENT"

Organ of the Slovene National Benefit Society.

Owned by the Slovene National Benefit Society.

Advertising rates on agreement.

Subscription: United States (except Chicago) and Canada \$5 per year; Chicago \$6.50, and foreign countries \$8.00 per year.

"MEMBER OF THE FEDERATED PRESS"

Datum v obljubljenju n. pr. (March 31-32) poleg vsakega imena na našemu seznamu da vam je s tem dnevnikom potekla naročnina. Poslovite se s posrednikom, da se vam ne uveljavi list.

GONJA ZA "ODPRTO DELAVNICO" JE NAUK ZA DELAVCE.

Ali ste že kdaj sebi zastavili vprašanje, zakaj je prišla gonja za "odprto delavnico" po sklenjenem premirju?

V vojnem času so se pričeli delavci organizirati v veliko večjem številu, kot se je to vršilo pred izbruhom svetovne vojne. Seveda bi se bilo število organiziranih delavcev lahko pomnožilo še za veliko večje število, kot se je to zgodilo. Bančni interesi v Wall Streetu, industrijski velepodjetniki, trgovske zbornice, sploh vsi privatni bizniški interesi, ki množijo svoje bogastvo na ta način, da zanje delajo delavci, so s strahom opazovali ta naraščajoči članstva delavskih strokovnih organizacij. Rekli so nekaj moramo storiti, da se delavstvo ne organizira še bolje, obenem so se pa zavedali, da delavci ne bodo imeli opore v zakonodajnih zbornicah, ker so pri zadnjih volitvah izvolili v postavodajnih zbornicah večine, ki so naklonjene privatnim bizniškim interesom.

Privatni bizniški interesi vidijo že v delavskem strokovnem gibanju veliko nevarnost zase. To pojasnjuje, zakaj so se združili, da razbijejo delavske strokovne organizacije.

To tesnejše združenje podjetnikov, sploh raznih privatnih bizniških interesov, uči delavce, da se morajo tudi delavci tesneje združiti, kot so bili združeni dozdaj. Premenovati morajo forme svojih strokovnih organizacij, da bodo tesneje združeni kot dozdaj. Delavci morajo pogledati na svoje malenkostne prepirke in postaviti enotno fronto proti skupnemu sovražniku. Združiti se morajo tesneje in krepkeje proti temnim silam, ki jih ugrožajo.

To pa ne velja za strokovno organizacijo. Tudi politična organizacija mora biti enotna, ako hočejo delavci doseči uspehe. Res imajo privatni bizniški interesi dve stranki, kateri popolnoma kontrolirajo. Vprav zaradi tega je za privatne bizniške interese vseeno, katera stran zmaga — demokratična ali republikanska — saj je vsaka stranka pod njihovo kontrolo. Za delavce ni vseeno, ako glasujejo za stari stranki in poleg so pocepljeni še v par strank in stranci. Dokler bo delavstvo politično tako razdrojeno, ne more pričakovati uspehov.

Izkušnje zadnjih let uče, da morajo delavci biti edinstveni tudi na političnem polju kot so na strokovnem. Zadnja konferenca v Chicagu ni tega prinesla, kar so mnogi delavci pričakovali. Med voditelji delavstva še ni tistega spoznanja, ki je potrebno, da se delavstvo združi samo v eni stranki z jasnim, določenim programom za sedanje razmere in še z jasnejšim končnim ciljem, ki ne more biti drugi kot socializem.

Nekatere delavske strokovne organizacije imajo v svojem predgovoru v pravih prav jasno povedano, kaj je njih cilj. Kadar je pa treba v politiki povedati, kaj je njih cilj, takrat se pa voditelji delavskih strokovnih organizacij dostikrat umaknejo in se ne upajo povedati niti tega, kar je tiskano v predgovoru njih pravil.

Zdi se, da čas še ni zrel, mogoče je pa blizu, da voditelji delavstva pridejo do spoznanja, da se morajo tudi delavci združiti na političnem polju, ako nočejo, da so delavci potlenjeni iz postojanke za postojanko, dokler ni izgubljena zadnja z velikimi žrtvami izvojevana pridobitev.

Vprav sedanja gonja za "odprto delavnico" govori, da je tak enoten nastop delavstva z jasnim in razumljivim programom, izdelanim v interesu mas, ki producira, skrajno potreben.

Treba je boljše delavske strokovne organizacije, a še bolj potrebna je enotna delavska politična organizacija. In če voditelji delavstva le malo popuste, se nekoliko osebno žrtvujejo in malo manj vprašujejo drug drugega, kdo bo na vodilnem mestu in opuste vse ljubkovanje s stari strankama, bo prav lahko najti pot do edinstva na političnem polju.

Podjetniki spoznavajo, da ne morejo ugnati delavcev samo z gonjo za odprto delavnico in pričeli so pritiskati, da postavodajne zbornice sprejmejo postavke, ki prepovedujejo stavke. To je najjasnejši dokaz, da se morajo delavci združiti na političnem polju, da lahko pošljejo svoje poslance v postavodajne zbornice, da preprečijo take postavke, ki nimajo drugega namena kot uničiti delavske strokovne organizacije, a delavce pa popolnoma podvreči volji podjetnikov.

OČE JE POZNAL SVOJEGA SINA.

Zadnje dni se precej piše o Dodgu, milijonarjevemu sinu. Spomniti se moramo, da je oče napravil oporoko, predno je umrl in v tej oporoki je določil, da sin dobi le sto petdeset dolarjev na mesec. Sin seveda s tem ni bil zadovoljen in šel je na sodišče, da ovrže očetovo poslednjo voljo. Zaradi tega poizkusa so mu izplačali \$1.600.000, da bo mir. Vseelo življenje je pričelo.

Časniki so poročali, da je bil milijonarjev sin aretiran v Detroitu. Sodnik ga je obsodil na nekaj dni zapor.

Čitali smo zopet, da je o polnoči vozil študentke. Vožnja je bila tako tiha, da je ena študentka skočila iz avtomobila, ker se je bala, da se zgodi nesreča. Zopet so aretirali milijonarjevega sina. Očetu je bil, da je vozil avtomobil, ko je bil pijan. Vrnila se je poročna obravnava, državni pravdnik se ni dosti trudil in tudi dobrih prič ni imel in milijonarjev sin je bil oproščen. Zdaj sledi še obtožba, da je prevahal na nepostaven način opojne pijače.

Mladi milijonar je star šele štiri in dvajset let. Vprašanje nastane, kakšna je razlika med siromašnim postopajem, kateremu pravijo "hobo" in bogatim postopajem. Siromašni postopek pravi, da ima pravico do življenja in hodi zaradi tega od hiše do hiše, da si pribere potreben hrano. Bogati postopek pravi tudi, da ima pravico do življenja. Toda on ne prosi od hiše do hiše za jed, ampak zanj dela nekaj stolet ali tisočev delavcev. Oba torej živita od sadov dela drugih ljudi. Eden bolj po beraško, drugi bolj po gospodski in razsipalno. Kdaj temu je pa še velika razlika med njima. Bogati postopek lahko povzroči veliko več nesreč, kot pa siromašni, ker ima sredstva, da si najame dobre odveznike, da ga potegnejo iz kaše, ako v svoji lahkomyseelnosti, brezdelnosti in parasitičnem življenju zahreduje.

EGIPT JE SVOBODEN!

Egipt je svoboden! Britanija je Egiptu podelila svobodo! Take novice je imelo velebizniško tisočletje, ki dan, ko je britska diplomacija zopet izigrala lahovo pot, da Velika Britanija še obdrži Egipt.

Nekateri so hoteli že veselo krikati: "Hurra! Egipt je svoboden!" Ko so pa pričeli štiti vesti pod napisom, so pa njih ohranili postajali vedno datjui. Prepričali so se, da je Egipt ravno tako svoboden, kot je bil, dokler ni še bilo teh vesti a kričavini napli v velikih dnevnikih.

Britje so dali svobodo Egiptu, ali Velika Britanija zahteva zase garancije z ozirom na Sueski prekop. Ta garancija se pa razume tako, da bodo britske čete kasneje prekopni pas. Ali to še ni vse. Skoraj ravno tako se glasi zahteva do prostega vstopa v Sudan, da se tam čuvajo britski interesi. Take zahteve so postavljene tudi z ozirom na Egipt, ki so jih zavili v meglo, češ, da so Britje potrebni kot varuhi Egipta, da se druge ne le ne vadejo v Egipt. To je neke vrste Monroejeva doktrina za Egipt, po kateri nima nihče drugi pravice do Egipta kot Velika Britanija.

Ako bo egiptovsko ljudstvo sprejelo te zahteve in pogoje, ostane Egipt še vedno igračka v roki britskega leva, čeprav so se nekateri krempiji skrili v tace.

Ti pogoji govorijo, da Egipt ne sme podvreči nikogar, kar Velika Britanija ne odobri. Egipt ostane še nadalje varovanec Velike Britanije. In da varovanec ne bo gojil posebnih želj, ali se skušal postaviti na svoje noge, da gre svojo pot, mu bo Belika Britanija povedala, da sme varovanje le izvršiti, kar mu njegova varuhinja dovolj. Ako ne bo hotel ubogati, ga spravijo k pameti vojaške posadke v prekopnem pasu, v Nilski dolini in v Sudanu.

Tako izgleda tista svoboda, ki jo bo živil Egipt, ako sprejme pogoje Velike Britanije.

Delavci brez delavskega tisočletja je kakor vojak brez puške. Narodite se in širite svoje glasilo "Prosveta".

DAVKOPLAČEVALCI V MINNESOTI SE LAHKO VESELE.

Za zdrobljanje stavke klavniških delavcev je bilo treba šteti lepe "denarce!"

Štiri in osemdeset tisoč štiri sto enajst dolarjev stane zdrobitev stavke klavniških delavcev v South St. Paulu davkoplačevalce v Minnesoti. Toliko stane namreč milica, ki je strašila klavničarje ob času stavke. Šestdeset dni so bili milijarji v South St. Paulu in davkoplačevalci so morali plačati več ko tisoč dolarjev na dan za vzdrževanje milice. Mesariki kralji Swift, Armour in drugi so lahko zadovoljni. In zakaj so lahko zadovoljni?

Stavka ni bila le zdrobljena, ampak mesariki kralji so poleg napravili še lep profit. Od vseh sta prejeli tvrdki Swift & Co. in Armour & Co. \$17,915.94. Trdki sta zalagali vojake s živili in smali sta računili. Vsaki dan sta prejeli za prehranitev moža reči in piši "devetdeset centov," medtem ko stane prehranitev regularnega vojaka na dan v Fort Snelling samo osem in dvajset centov. Več ko trikrat toliko so prejeli klavniški baroni za prehranitev milijarja kot stane prehranitev regularnega vojaka. Pa naj še kdo reče, da mesariki baroni niso dobri biznismani.

Ako bi klavniški baroni ne bili dobri biznismani, kar toliko pomeni, da znajo blago prodati po mnogo višji ceni kot navedni trgovci, ne bi bili večkratni milijarji in na potu, da postanejo milijarjerji.

Dokler bo ljudstvo brez godrnjanja plačevalo take račune in ne bo odločno protestiralo z volilnim listkom na volilni dan proti takemu razsipanju državnega denarja, se bodo kapitalisti še smejali v pest in tudi rekli, da je ljudstvo dobro.

Davki so visoki, zdihuje ljudstvo in dela pesti v žepu.

Kdo pa je krič, da so davki visoki? Nihče drugi kot ljudstvo, ki voli take državne uradnike, ki so pri volji spolniti vsako željo privatnih velebizniških interesov in plačati brez ugovora račune, ki jih ti interesi predložijo.

ZNAJO, ZNAJO...

Ko je bilo v proračunu za mornarico določeno, da se pristriejo letatki za kurivo v mornarici, je mornariški tajnik Denby pretakal solze in stokal, da odredi, da bo ne lažje vržejo sidro v morje, kjer se nahajajo, da se tako napravi prihranek na kurivu.

Omočila se je hčerka angleškega kralja, princezinja Mary. Velebizniški listi so prinesli vesti, po katerih je soditi, da so lastniki teh listov mislili, da Američani komaj čakajo, da vidijo ceremonijo v kinogledališčih, da se silno zanimajo, v kakšno srednjeveliko obleko se pogreznejo lordi, baroni in drugi angleški plemiči, ko se poroči kraljeva hči. Povedali so, da bo odposlan razruševalec, da sreča angleški parnik pred Bostonom, da vlovi kaf en sed filmov, ki bodo govorili o ceremoniji. Razruševalec se na to napoti v Boston in iz tega mesta razdele filme in fotografije hitro na vse kraje v Ameriki in dan prej, kot bi se to zgodilo v navadnih razmerah.

Dobro je, da si ameriško ljudstvo zapomni take vesti in da se spominja, če bo mornariški tajnik zopet zastokal, da primanjkuje kurivo za mornarico.

Američani smo republikanci. Kaj nas pa vendar briga, ako se poroči kraljeva hči? Ali ona kaj več šteje kot hči državljana republike?

VLAK SKOČIL S TIRA.

Dve osebi mrtvi.

San Bernardino, Cal. — Blizu Axum je skočil ekspresni vlak raz tir. Dve osebi sta bili ubiti. Promet je bil nekaj ur zadrzan, predno so odstranili podrtine s proge.

"Prosveta" prinaša zanimive vesti vseh dan. Ali ste naročili na dnevnik "Prosveta"?

ZAKAJ IMAMO DELAVSKEGA TAJNIKA?

O trgovskem tajniku pravijo, da ga imamo, da pospešuje trgovino, varuje interese poljedelstva, o mornariškem, da skrbi za mornarico, o vojaškem, da pazi na delno obrambo itd. Logično bi morali imeti delavskega tajnika, da se poteguje za delavske interese.

Kaj pa dela delavski tajnik? Ali se poteguje za delavske interese? Pravijo, da je zdaj zaposlen s delom, da prepreči rudarsko stavko, daširavno ne bo rudarske stavke, ampak bo naveden izpor rudarjev, ako rudarji pivenhajo z delom prvega aprila.

Na kakšen način se trudi delavski tajnik, da ne pride do rudarske "stavke", je seveda velik misterij.

V začetku meseca je departament naznanil, da so zaloge nakopane premoga izredno velike. Statističarji v delavskem departamentu so preračunili, da je približno 65.000.000 ton mehkega premoga nakopane. Prišlo so še druge informacije v javnost kot na pr., da se rezerva nakopane premoga povečava in da se naročila množijo v rudnikih, v katerih delajo neorganizirani rudarji.

Kakšen namen pa imajo take informacije? Pripraviti ljudstvo na dejstvo, da rudarji prenehajo delati s prvim aprilom, ali če se izrazimo po podjetniško in velebizniško, da bo prvega aprila rudarska stavka. Po teh informacijah se da soditi, da bo za deset tednov premoga v rezervi, ko preneha delo v rudnikih, v katerih kopljejo mehki premog. Dalje se da sklepati, da administracija ne podvrzme ničesar, dokler ne preneha delo v rudnikih.

Vprašanje pa nastane, na katero stran se nagne moč vlade, ko počiva delo v rudnikih? Proti rudarjem, ki prenehajo s delom, kajti proglasili jih bodo za stavkarje, ki ugrožajo delo in spravljajo vso industrijo v nevarnost. Niti enega glasu ne bo, ki bo na glas povedal, da rudarji niso zaštrajkali, ampak so bili izprti in ker so bili izprti, je treba nastopiti proti premogovniškim podjetnikom.

Delavski tajnik Davis je dozdaj pokazal, da je precej bojevit. Še pravi nobene besedice ni slišal, a katero bi povedal, da se podjetniki pripravljajo, da izpro rudarje s prvim aprilom. V sedanjih pogodbah je prav jasno zapisano, da se morajo zastopniki rudarjev in premogovniških podjetnikov sestati pred prvim aprilom, da se sestavi nova pogodba. Rudarji so pri volji poslati svoje zastopnike na skupno konferenco, da se sklene nova pogodba. Premogovniški podjetniki pa nočejo poslati svojih zastopnikov. To prvič dokazuje, da so podjetniki prelomili pogodbo, drugič, da so se dogovorili, da izpro rudarje s prvim aprilom.

In kdo bo torej odgovoren, ako rudarji prvega aprila prenehajo delati? Mar rudarji? Kaj pa še Nihče drugi ni odgovoren kot podjetniki, ki nočejo poslati svojih zastopnikov na skupno konferenco, da se sestavi nova pogodba.

Ako bi bilo delavskemu tajniku res kaj na tem tebe, da se doseže sporazum in ne preneha delo v rudnikih s prvim aprilom, bi gotovo napravil majhen pritisk na podjetnike. To bi prav lahko storil, ako bi na glas povedal, da so podjetniki prelomili pogodbo, ker nočejo poslati svojih zastopnikov na skupno konferenco, in da bodo zaradi tega rudarji s prvim aprilom izprti, ako prenehajo delati. Ako bi delavski tajnik kaj takega storil, bi že jasno menaje preskrbelo, da bi premogovniške podjetnike kmalu minila njih trgovlaven in ošabnost.

KOLIKUJA NA MORJU.

New York, N. Y. — Parnik "Nepatan" je udaril v skuno "Charles A. Dean". Njereča se je dogodila pred svetnikom Barnegata. Parnik bil dosti poškodovan, toda škuna se je napolnila s vodo.

VLOM V POSTO.

Algoquin, Ill. — Poštni roparji so ponoči ulomili v pošto in so odnesli vrečo, v kateri je bila registrirana pošta.

Vlom je odkril xjutraj poštar, ko je prišel na delo.

METEORITI.

G. Ivan Zupan se moti.

Danes se malo pogovorimo z g. Zupanom, urednikom "Glasila K. S. K. J." v Jolietu. Mr. Zupan ni fanatik kakor je pater Kazimir, zato se da z njim polemizirati nekoliko, medtem ko se s patroni vsaka resna beseda nemogoča, kar je urednik "Glasila K. S. K. J." sprevidel sam, ko je pred kratkim — in že večkrat prej — dokazoval pateru, kako ga lomi, pa se je hitro naveličal za moža nepristojnega dela.

Toda g. Zupan je mislil, da je dolžan apološko, ker je v katoliškem listu krtačil katoliškega pater, in da se pokaže praktično katoliškega, hitro napisal članek, v katerem je mahnil po "vsem slovenskem opozicijskem tisku v Ameriki, torej tudi po "Prosveti". Prišel je z očitki, ki postavljajo resnico na glavo.

V svojem članku citira prvi spremembni člen ustave Združenih držav, ki jamči svobodo tiska, govora, zborovanja, prižbi na vlado in svobodo verskega prepričanja ter odklanja vsako državno vero — in potem pravi g. Zupan, da vsi naši listi, ki mečejo vero, cerkev in cerkvene institucije na rečeto, križajo ta člen ustave.

Ta je jako debela, g. Zupan. Kaj pa pomeni omenjeni člen? Kaj pomenijo besede "Congress shall make no law respecting an establishment of religion, or prohibiting the free exercise thereof"? Ali ne pomenijo, da kongres ne sme sprejeti zakona, s katerim bi podpravljal kakšno vero ali pa prepovedal to ali ono vero? Absolutno! Kongres, to je vlada se ne sme vmešavati v nobeno vero. Ni pa v tem členu rečeno, da je prepovedana vsaka kritika verskih dogem, cerkve in religioznejših institucij; ne, g. Zupan. Kritika je svoboda. Ravno tisti člen jo jamči. Po ustavi je vsaka vera privatna zadeva posameznikov in skupin in podvržena je kritiki kakor vsaka druga reč. S tem ni krišana nobena postava, ker sploh ni take postav. Fanatiki so že večkrat poskušali sprejeti zakone v raznih državah, s katerimi bi radi esbrnili kritiko dogem, toda nikjer niso uspeli, ker jim ravno ustava brani. Tolmačite torej ustavo, g. Zupan, kakor je prav in ne pitajte svojih čitateljev z smotami.

G. Zupan je gentlemanško prisnil, da gentlemanški Američan ne presira svojega soseda zaradi vere, pozabili pa je dodati: ali če nima vere. Yes, mr. Zupan, at least ima ravno toliko spoštovanja in pravice pred ameriško ustavo kakor pater Kazimir — še več, ako je državljan in če kak pater ni državljan. Svoboda brezverskega prepričanja je v obeh ustavi ravno tako sveta kakor svoboda verskega prepričanja. Saj morate vendar priznati, da so med poslanci in drugimi javnimi uradniki tudi brezverci, pa zaradi tega niso diskvalificirani.

Članek bi rad uveril svoje čitatele, da samo slovenski listi v Ameriki kritisirajo verske dogme in cerkev, pa jih je zopet potegnil. Lahko bi našli cel kup angleških, ameriških listov, posebno revij, ki stvarno razglabljajo in pretresajo dogme ter jih prikazujejo, kar so v resnici: produkt razvoja človeške domišljije, ki sega daleč nazaj v barbarizem. Ako zapikete, g. Zupan, da slovenski listi v Ameriki ne pišejo niti desetstotinsko tega, kar pišejo angleški listi proti religijam, pa bi povedali resnico.

Saj ni res, da vam kratimo versko svobodo. Imetje je, zaboga, do grla! Medtem pa, mesto da nam pridigate, poučite rajši še kaj več Kazimirja o pravih, ki jih imajo tudi socialisti in brezverci v Ameriki. Vsi Kazimir bedja kakor obsedene po Ameriki in njegovo početje ni več verska svoboda, marveč blaznost. Saj radi priznate, da vam Kazimir ne dela nobene časti, in že mislite, da vam kdo krati versko svobodo, tedaj primiti pater Kazimirja za ušesa.

Vse drugo, kar še pišete, ne pomeni nič, pač pa vas ponižuje na nivo kazimirskega jezuitizma. Da smo mi pomnožili število samomorov, razporok in "drugih postavnih pregrevkov", je — oprostite! — tako debela, da se lahko za laso privleče. Ali ne veste, da se take tragedije odigravajo tudi med katoliškimi? Ali ne čitate poročil statističarjev, ki dokazujejo, da so po vojni silno pomnožili umori

da pomaga stradalnim. Nekel je, da predavatelj raznih ver strahuje ljudi, da je Bog kaznoval ljudstvo v Rusiji, ker so se uprli proti gosposki, in da so tako kaznovani za njihovo krivost. V rusiji je ravno nasprotno. Oni branijo svobodo, katero so pridobili, in jim je božjo sedaj vzeti francoski in ameriški mogotci, podpirani od ameriških finančnikov, od druge strani, pa japonskih kapitalistov.

Na dan shoda je bilo, tako dejavno vreme, a kljub temu so se potrudili Jugoslavi in prišli v velikem številu. V naši naselbini so rojaki razpisali malo napredni. Ko se je prišlo spopadati za lastni dom, ni bilo nobenega, ki bi ne bil na kak način pomagati. Tu niso ljudje naseljeni, da bi prišli naravnost od svojega doma, temveč imajo malone vsi posojanje iz knjižnice in so vsi v eni hiši. Vse žrtvovale v boju za napredni in osvoboditvi in masne sužalje. Niso se torej ustrašili žrtvovati za dom, da bi se lahko z radostjo gledali na naših delih naprednih rojakov. Fotomai se vas bodo s ponosom lahko spominjali, da ste postavili temeljni kamen k našemu naprednemu domu v naši naselbini.

Dne 1. aprila bomo odprli dvorano, oz. Slovenski dom. K tej otvoritvi bo prirejenih več drugih zanimivosti in ples, ki pričajo ob drugi uri popoldne. Vse Jugoslovane se udeležiti, da se posreduje te prireditve, kar s tem bodo pomagali do našega napredka.

Sedaj, ko imamo lastno dvorano, nam je treba knjižnice, dramskega društva itd. Delovati moramo vedno dalje, da bomo pokazali tujim narodnostim, da vladati tudi med nami razredna zavest in sta nam pri sreči izobrazba in napredek. Sestorej vas na veselico dne 1. aprila. — Frank Martinjak, predsednik doma.

Cleveland, O. — V središču klevlandške naselbine je nastalo veliko zanimanje za Slovenski narodni dom. Direktorji S. N. doma se že obli na vsa društva, ki se želijo leta podpisati delnice, naj bi podpisane delnice plačala do 31. marca.

Kno teh društev je tudi naše društvo Nepridne Slovence, katerega članice so se seji v februarja razmotrile, kako bi uredile zadevo. Kljub temu je se celih \$800. Med članicami se je pričelo kampažo za posojilo društvu in kmalu so se odavale štiri članice, da posojilo društvu vsaka po \$25, torej \$100, ostalo, kar bo še treba, bo posojilo naša članica proti obrestim. Naše društvo ima \$650 naloženih na banki, zato bo eni članici treba posojiti samo \$100, da se bo tako dne 29. marca lahko plačalo posojilo vsoto za delnice in bo poleg tega še ostalo v društvu blaginje. Društvo bo torej s tem imelo plačanih za \$1970 delnic, za \$200 pa bo imelo dolga.

To je torej vas, kar naše društvo dolguje. Da se ti podatki resnični, imajo kaj tujinec društva zadostna dokaza, ki si jih lahko ogleda vsaka članica društva. Odločno protestiram proti nim, ki razširjajo govorice po naši naselbini, da bi društvo Nepridne Slovence propadlo zaradi prevelikega dolga. Celotno društvo nekateri, ki vprašujejo, če je res tako govorice utemeljene, zato ponovno zanikam in pozivljem vse, ki so v dvomih, da se prepirajo o gorajših računih glede obstanka društvene blaginje.

Naše društvo šteje 180 članice, zato naj vas one, ki se zanimajo za obstoj našega društva, vzamejo v roke svinčnik in delajo račun, pa se bo domo prepričale, da bo naše društvo čez leto dni, ako ne bo kakih posebnih stroškov, imelo dolguječo vsoto plačano in to celo brez vsake veselice. Članice društva, raditaga ne bodite v skrbeh.

Pozivljem vas, da se udeležite seje dne 6. aprila, kjer boste lahko slišale poročilo o trimesečnem računu, obstoje in delovanju društva, da bo vsaka na jasem in je nepotreben vsak strah. — Mary Bajt, 1048 Addison Road.

SLIKE IZ NASELDIN.

Smithfield, Pa. — Rojakom naznanjam žalostno vest, da je nemila smrt ugrabila le naše sestro Gertrud Bergine, ki je podlegla po dramski inčni bolezni v starosti 45 let.

Pokojnica je bila članica dru-

štva "Triglav" št. 291 SNPJ, katerega člani so se udeležili pogreba, kakor tudi člani društva št. 146 in 144 SNPJ. Pogreb se je vršil dne 8. marca na katoliški pokopališču v Lakronu, Pa., kakor je pokojnica želela. Pogrebno molitvo je opravil rojak, župnik v Lakronu.

Do srea nas je ganila prejšnja, joča žalost soproga in jokajoči otroci, in slehernemu, so stopile solze v oči, ko sta župnik in organist zapela žalostni "Blagor mu" in "Nad svetom". Brezno smo se poslovlili od odprtega groba, je v imenu društva govoril Frank Klemenec, član društva 291 in se zahvalil vsem, ki so bili v pomoč in tolažbo ob času boleznin in smrti pokojnice ter je sprejeli k zadnjemu počitku. Hvala jim vsem.

Tebi draga članica, pa kličem, počivaj v miru in lahka naj ti bo ameriška zemlja, na kateri si se borila 26 let. Zapuščam osem neposrednih otrok in soproga, — Ella Klemenec, tajnica društva Triglav.

Terra Alta, W. Va. — Iz "State Tuberculosis Sanitarium" v Hopewellu, W. Va., sem dobil obvestilo, da je umrl član našega društva št. 288 SNPJ br. Anton Knafele in vicer dne 19. marca zvečer. Takoj na to smo akcijo izredno sejo, da se ukrene vse potrebno glede pogreba pokojnega brata. Sliava s predsednikom društva v Terra Alto, kjer avla dobila truplo pokojnika pri pogrebniku "Fluke". Poskrbela avla vse potrebno, nato pa odšla v Sanatorij po potrebne podatke o smrti pokojnega Antona.

Umrli je za sušico v starosti 27 let. V zavodu za jetičeno se je nahajal 22 dni v Hopewellu, kamor je bil poslan iz Wheelingu, W. Va. Bolhal je kakor štiri mesece. Pokojnik je bil sramec, doma iz "Beda" pri St. Petru na Krauu, po domače Lekešev. Pokopan je bil na pokopališču v Terra Altu dne 24. marca. Sorodnikom pokojnika izrekam iskreno sožalje. — Joseph Lustik, tajnik društva št. 288.

East Moline, Ill. — Dne 22. t. m. se je tekoče ponesrečil pri delu rojak Frank Pencea, predhodnik društva št. 286 SNPJ. Naneslo se je pripetilo pri podjetju Chicago, Rock Island železnice družbe, kjer je bil rojak zaposlen. Utrgal se je v tretjem nadstropju elevatorja, to je v višini kakih 35 čevljev. Pencea je padel s iste višine in tako tudi neki Anglež. Oba se nahajata težko poškodovana v bolnišnici v Molineu. Br. Pencea ima sloničeno nogo in željati močno pokodovane. V začetku je bilo malo upanja, da bo ostal pri življenju, toda posneje so zdravniki izjavili, da se mu hojijo.

Z njegovo družino obhajujemo tudi člani društva številu 286 njegov nevarni položaj in mu želimo čimprejnjega okrevanja. Člane društva pozivljamo, da prisostvo nevarni družini na pomoč, kar je sploh naša dolžnost. — L. Gradšek.

JUG.

HISTORIČEN ROMAN.

Spisal Frhoy Obcholonick.

Poslovenil H. V.

I.

Kasova palja.

V Prizrenu, slavni prestolnici arabskih carjev, je akical car Lazar velike povstojanje. Tvrdo knez Bosne, Jurij Strahimirovič Balza, gospodar Albanije, Kastriota, vladar Skadra in širne okolice, so se bo kakih posebnih stroškov, imelo dolguječo vsoto plačano in to celo brez vsake veselice. Članice društva, raditaga ne bodite v skrbeh.

Pozivljem vas, da se udeležite seje dne 6. aprila, kjer boste lahko slišale poročilo o trimesečnem računu, obstoje in delovanju društva, da bo vsaka na jasem in je nepotreben vsak strah. — Mary Bajt, 1048 Addison Road.

in pravoslavno ljudstvo, videlo tako ponižanje svoje vere, se je žalostilo in prosilo Boga za milost. Kajti nečednost in lakomnost njegovih knezov, ki jim je bil kos zemlje, ugrabljeni sosedu s bisurmansko pomočjo, ljubili, nego slava Krista, slava domovine, ni dopuščala ljudstvu drugega, nego prositi Boga pomoči in varnosti. Blizje in bližje se valj nevarnost, podkipava prestol arabskih carjev, in kakor hitro bo ta podrt, potem gorje krščanskim narodom, ki jih doseže surova moč Turkov!

"Malenkostna sovražstva so naša česta razdalja, mi sami, prepričani se med seboj, mi klastili pot svojemu glavnemu sovražniku, krvavemu morilcu Kristove vere. Pozabimo že enkrat svoje sovražstvo — vsačbo nevarnost odhaja samo vsačbi odpor; zjedimo se vendar enkrat v pogubo bisurmanstva v imenu svete, pravoslavne vere, v imenu naroda in domovine!"

Tako se je glasila Lazarjeva poslanica sosednjim knezom, njegovim podložnikom, in ubogali so se, osebno so prišli, samo Šiman Bolgarski, katerega so mušmanstvom opazovali, je tajno poslal svoje odposlane k posvetovanju v Prizren.

V patriarhalnem svetilišču vrli patrijarh Efraim slaynostno slišbo božjo ob navzočnosti knezov, vojvod in njih spremetev. Na desni strani oltarja sede knezi, nad njimi se vaspaja narodna srbska zastava, dragona paladij, povešen starodavni proročstvo: "Nihče ne bo dolgo vladal nad slavno Srbijo, če nima za zastavo v svoji poseti!" Angeli so se prišli iz nebes, ko je bil na Dušan kronan za carja. Zato je opravljena v posebnem oddelku čavnega oltarja med drugimi svetimi relikvijami, in kažejo je narodni same ob najpomembnejših prilikah. Samo prvi izmed vojvod je spoznal vredniti, da nosi to sveto kaslovo. Ta pot pa je bilo težko voditi med dvema tekmočema, ki sta se pogajala za to prvenstvo.

Miloš Obilič in Vuk Branković, oboje carjeva zeta, oboje glasovita takoj v boju kakor tudi na posvetovanju; in vendar je bil Obilič delovno valje naklonenosti pri ljudstvu in pri carju. Brankoviča so obdnevili, toda ljubili ga niso Obiliča bo obdnevili, toda ljubili, in radi tega je bil obbe priznan vredniti, da nosi narodni paladij na današnji slavnosti.

Malo se mu je umaknil Branković, toda njegovo sda radeče, sda blede lice je prišlo, kako težko je prenašal svoje domišljive ponižanje; kajti v svoji čistilnosti se je smatral za najboljšega in prvega po carju. Toda malo se besedilo ni izdal svojih notranjih čustev; na videz mirno je sedel za carjem, skrbno opazujoč svete obrede. Drugod pa so begale njegove misli, ustnice je imel stignjene, postu tesno zaprte, temen vzhod se je včasih izvil iz njegovih prsi in kadarkoli se je nehoti ozrl na Obiliča ali Lazarja pred seboj, je vplamtelo njegovo oko v takem sovražstvu, da se je skoro sam prestrašil in ga hitro obrnil v tla. Vse se je dogajalo tako hitro, da nihče izmed navzočih, ki so parili samo na svete obrede, ni ničesar opazil. Samo dve osebi sta bili v občinstvu, katerima ni ušla niti najmanjša njegova kretnja. Na levi strani oltarja se sedela carica Milica s svojimi hčerkami, z Maro, ženo Vuka Brankoviča, Vukaso, ženo Miloša Obiliča, in z Milevo, krasno Milevo, ki je oprevila srbske pesmi, proročujoč njegovemu bodočemu ženinu, naj bo še kdorkoli, rajaka razkošja v njenem objemu.

"Glasovit je Vuk Branković, slaven vojvoda, in Mara Lazarjeva, krasna kakor večerna zvezda, po pravici spada na njegovo junaki stran; večji pa je Miloš Obilič in Vukaso, Lazarjeva, krasna kakor zvezda in luna v enem svitu, se z večjo pravico naj objema njegove junake prsi; toda, kdor dobi Milevo, krasno kakor jutranja rosa, ko jo poljublja lune srebrni svit, ta mora biti večji nego Vuk Branković in Miloš Obilič!"

Pohlepna, častilakomna Mara zavezana le tretje mesto v slavospevu narodnih pevcev. — Aj, ne bo prenašala takega sramotjenja brez žalosti, brez arda; globok srd proti njenim sestram se je že od zdavnaj vkoreninil v njenem srcu; na nič drugega ni misli, nego, na to, kako bi sovraženi tekmovalki prekosila, — in če tudi sta to njeni sestri.

In danes je zopet videla, kako

se daja prednost Obiliču pred njenim moštem, in smatra se za ponižano v svojem moči. Ne trne s ocesom od njega, vidi snako poznaneja viharja plavati kakor oblaka na nebu, pače njegovogalea in se spet izgubljati; in sadoveljso se smehlja pod svojimi palčastimi in v mislih obdelava dolokasne načrte, katerih vsebina je tako različna od predmeta danesnje slavnosti, da je kar čudno, kako se morejo take misli roditi v svetilišču Gospodovem. — V sredini hrama stoji za stebrom — na pol skrit, toda tako, da vae dobro vidi, kar se godi pred njim, — mladenič, radnje postava; njegov bistri pogled teka neprestano po svetilišču od predmeta do predmeta. Je sicer oblečen v arabski kralj, vendar pa ni tako spoznat, da se njegovi misli ne prijetno potulijo v njem. Njegovo lice radeče polti je tudi govoto nagorelo pod bolj žarkim solncem, nego je ono, ki siplje svoje žarke na Srbijo. Kakor kak poveljnik povzdignil vseh svojih glav, z sanilevanjem zroč na okoli stoječe, nekako tako kakor zra bisurman na svoje sužaje; toda v trenutku je zopet breskrben, miren; pri najsvetlejših obredih se nista njegova kakor nehoti skrivljajo porogljivo; toda, klanja glavo in kolena kakor drugi, bje se na pri kakor drugi.

"Vendar-le je to pravoslavni kristjan!" — mislilo okoli stoječi, da si ga nihče ne puzna; toda, kdo naj bi tudi poznal vse plemenite in srode, ki so prišli z družinami knezov?

Največ in najdalje pa se mudi oko tega čudnega moža na Vuku Brankoviču; tudi on opaza znake slovolnosti, ki plavajo preko njegove oblika; njegovo oko kazareva vsakokrat od radosti in zadovoljnjo pokimuje z glavo. — Včasih uhaja njegovo oko tudi na levo stranoltarja k carjevi in njenim hčeram; izraz obdnevovanja se zreži na njegovem licu, kadarkoli pogleduje krasnopostavo Milevo; toda pod gostim najbolanum ne vidi srta jutranje zore na njenih licih, ne vidi solnca njenih oči, in vsakokrat, razoderen v svoji radi, obrača svoj pogled k Brankoviču, ali pa okoli stoječim junakom. Naenkrat pa se je dvignil, z izbuljenim očesom zre na bodratno na levo stran oltarja.

Mileva je svoj pajolan nekoliko odgrnila, da zamore bolje videti patrijarha, podajajočega večerjo Gospoda očetu in knesom. Ostalo ljudstvo kleči na kolnih, bje se v pri in veličastno poje: "Gospodin! Gospodin! Gospodin!" — Toda oni mladenič je to pot poznal, pokleknil s ostalim ljudstvom; vzravnal stoji z glavo naprej naspevajo, z usmi na pol odprti, kakor bi bil v njih zasneli vsilke obdnevovanja, z rokami stignjenimi na prsi, zre v lice in oko Milevo in njegova dama se napaja s njeno lepoto. Posnem je bilo razvidno, da se sda ni bil vajen, držati svoje strasti na nzi.

Petje je umolknilo, ljudstvo pa sklanja še niže glave; starek, patrijarh, ohkoljen od ašimanstvom; vzravnal stoji z glavo naprej naspevajo, z usmi na pol odprti, kakor bi bil v njih zasneli vsilke obdnevovanja, z rokami stignjenimi na prsi, zre v lice in oko Milevo in njegova dama se napaja s njeno lepoto. Posnem je bilo razvidno, da se sda ni bil vajen, držati svoje strasti na nzi.

Petje je umolknilo, ljudstvo pa sklanja še niže glave; starek, patrijarh, ohkoljen od ašimanstvom; vzravnal stoji z glavo naprej naspevajo, z usmi na pol odprti, kakor bi bil v njih zasneli vsilke obdnevovanja, z rokami stignjenimi na prsi, zre v lice in oko Milevo in njegova dama se napaja s njeno lepoto. Posnem je bilo razvidno, da se sda ni bil vajen, držati svoje strasti na nzi.

Petje je umolknilo, ljudstvo pa sklanja še niže glave; starek, patrijarh, ohkoljen od ašimanstvom; vzravnal stoji z glavo naprej naspevajo, z usmi na pol odprti, kakor bi bil v njih zasneli vsilke obdnevovanja, z rokami stignjenimi na prsi, zre v lice in oko Milevo in njegova dama se napaja s njeno lepoto. Posnem je bilo razvidno, da se sda ni bil vajen, držati svoje strasti na nzi.

Petje je umolknilo, ljudstvo pa sklanja še niže glave; starek, patrijarh, ohkoljen od ašimanstvom; vzravnal stoji z glavo naprej naspevajo, z usmi na pol odprti, kakor bi bil v njih zasneli vsilke obdnevovanja, z rokami stignjenimi na prsi, zre v lice in oko Milevo in njegova dama se napaja s njeno lepoto. Posnem je bilo razvidno, da se sda ni bil vajen, držati svoje strasti na nzi.

stori, potrjuje vsako svojo prišeno s tiho molitvijo.

Car je odhajal s knezi iz svetilišča. Miloš Obilič je nosil pred njimi srbski prapor; knezom je sledil Vuk Branković. Njegov pogled je bil leman kakor do sedaj, pri odhodu se je še ozrl na svojo ženo Maro, ki je svoj pajolan odkrila; obo sta zarudela, razumela sta se v tem trenutku; ponosno in odorno je dvignil Branković glavo, z nasmehom je sledil knezom.

Ko se je car obrnil proti izhodu, so an oni, ki stali v bližini onega čudnega mladeniča, ozrli nanj, ali se je zgnil; toda, kdo ve, kaka sluzba ga klice poprej iz svetilišča? Knezi, vojvode so se sesetili k posvetovanju, a po posvetovanju k slavni gostiji pri carju, svojem gospodarju. Minul je dan, noc je legla vredno gosteje nad kraljino, a v Prizrenu je še vedno glasno in živo, živo in glasno je pa tudi v carjevem dvoru. Čela junakov, nagubana na posvetovanju, so se sedaj razjasnila; la oči jim je sijal fini sijaj radosti; in kako bi tudi ne! Ze od nekdaj so slovele srbske devjoke po ljubeznivosti in krasoti, in tukaj v dvoranih carskega gradu je abran oval srbskih deklet, ki se zabava s plesom in posluha ljubavi šepet mladega junakstva.

Toda ne vsejso novost samo vzhdi, hrepeneja, šepeti ljubenzajskih sanj. Branković kodi v nemiru skazi dvorane; obeno veselje ga puša hladnega, ledenega; nikjer ne nahaja ntehe. Stogil je v stranke soba, le slabo razsvetljeno; bil je sam, prastraseno se je ozrl naokoli, strah ga je bilo svoje osamljenosti in svojih misli; globok vzhod se mu izvil iz stignjenih grudi: "Ne, ni možno, je čepetal, "niti za carsko krono ne storim tega."

Zakumel se lahni korak na pragu, Branković se je ozrl; njegova žena Mara je stala pred njim; njeno lice je gorelo, oči so se lakirale, prsa so ji valovile v divjem viharju — ne, nič človeškega ni bilo na njej v tem trenutku.

Celo Branković se je prestrašil pogleda na njo; stignil je roke proti njej, kakor bi ji hotel na ta usmahniti pristop k sebi. Krasne njene usne so se spabile v red nasmeih, in bližje stopil je rekla: "Trav je tako, da v temneto skrivaj svoje sramoto."

"Zgini od mene vsaka ljudnjaka misel," je odvrnil Branković z naglico, "kako je to, da ti, hli Lazarja, na novo budiš pekle v mojih prsih?"

Z neizmernim sanilevanjem je arla Mara nokašala časa sanj, potem je odgovorila na vidni uslomerno, toda vsaka njena beseda se je zadrla kakor strupeno jeklo v najtajnejše globine Vukove duše. "Naj bo, pokorila se bom tvojim modri, kajti niso bili opravljivi oni glasovi, ki so govorili, da Branković ni vreden piti iz iste čaše z junakiim Obiličem; sama sem sedaj se pripravila, da sem žena — žena!"

"Ho!" je zavpil Branković v največji jezi in tako glasno, da je bile čuti ta vsklik po vseh dvoranih. Vihnila je godba, vihnila govorica in ljubavi šepeti; grobnatinska je zavladala že trenutke; Branković se je zavrel in se udaril na čelo: "Če sem žena, pokorim kmalu svojim opravljivcem!" Govoril je bolj za se, in na ženo se niti ozrl ni; odhitel je iz sobe prej, nego so junaki, gnani od radovednosti, prispeli semkaj.

Mara jini je stopila nasproti: "Govorila avo o boju in smagi," se je sklonila k svojemmu očetu, "in vojvoda Branković, razvnet od navdušenja, je prebilit s svojim vsilikom zabavo družbe."

Tiskali so junaki v pihvalo teh besedi: "Slaven je Vuk Branković; Ha! bisurman spozna srbsko moč!" so kričali radostno.

Car Lazar je se sklonil k svoji hčeri in jo objel in poljubljal na čelo: "Ali psem srečen očet?" Obilica se k hčeri in dodal: "Dva zeta, kakor Obilič in Branković, mi stojita ob hoku; trdno lahko zrem v bodočnost; če bi tudi sam popnil, bosta ta dva trdna zašita mojemu sinu, predno dosori v mozo, da bo sam branil vego in narod!"

Obilič je zarudel pri tej javni pohvali — in Mara — ta je ostala mirna, celo pokorna v objemu in pri poljubu očeta; in njegova pohvala jo je še razžarila. "Vedno ljubuje Obiliča pregar!" se je hudovala v duši.

Čudno! kako globoko se more poglobiti sloveška duša! Često popolnoma neverjetna, in vendar je tako. Zgodovina vsakega nato, da nem pripoveduje pogosto o ta-

kih pojavih, ne da bi preiskavala njihove vzroke. Pri takih pojavih stoji duhovitost človeka na svoji skrajni meji, in če bi hotel kdo dalje raziskovati, bilo bi to tako brezupno, kakor da bi zasledoval od začitka do konca ono mor dolovnici prirode, radi katere vedno sadje na drevju in prvi feuske zore!

Ponovno se potanija junastvo v zabavo; car sam je povabil svoje goste, naj se razvedlujejo, in spogabi so radi, ne da bi iskali Brankoviča; saj on se že vrne, ko se njegovo narudjenje ohladi v padajoči nočni rosi.

Mesec plava po jasnem zvonu, in vendar vleče s seboj krvavo kolo; pomembno, nearečno znamenje. Ko je Branković pritekel na svet, je nehoti vstavil svoj korak. Uprsi se ob steh, je zri neodvratno tja gori k nebu; ono krvavo kolo ga je sifilo k razmišljanju; narodne pretilice so mu kajip, da po nebeških znamenjih ugleda o izidu svojega podjetja. Nearečno ono znamenje je dober porok za njegovo nearečno mial, kajti smehlje se in grozi s stignjena pestjo proti gradu, kjer vlada tijaša.

Naenkrat je razvenilo burno veselje, zadonela je godba, Branković se je zdrnil, zakrignil, z nobmi in strmoglavil naprej doli v vrj.

Na temenu visoke skale stoji Prizren in carski vrt se uklanja akoro do polovice skale. Godbana drevesa, tu južnih, tam divjih gondah v naredni močianci, se imavajo vrti.

Branković tako po krivih svetlih stesah, zaman išče umojenja notranjega viharja; da zamore v razsednem promitljati o svojih znamenih. Od teka utrujen se je ustavil in je oprl se ob bor, takko dihal. "Kdo je ta Obilič?" je govoril v praskeliki s seboj, "vojvoda carjev ac!"

To sem tudi jaz, in alava Brankoviča se je resnila po Obiliču, ko nihče ne niti sinti ni, da se sda dvigajo Obilič. — In jaz se bi sedaj ne bil vreden piti iz iste čaše z junakiim Obiličem. Ha, ha! — Car Lazar! Kdo ga je napravil carjem, če ne miš Mi vojvode smo ga poklicali na vladu, in jaz sem ga svoje krevje hvalil Branković, predi Balzanom — mar je to še možno? — Ha, ha! Kdor je carja napravil, ga more tudi uničiti!" — krčevito je objemal ročaj svojega meča.

Lahni koraki so zasumeli v pokajo; Branković se je stresel in zari; oni čudni mladenič, kateremu smo spoznali v hramu je stal pred njim.

"Kdo se je drznil nasledovati me?" je vskliknil Branković, "lepi, nearečni, za svojo prudenost!" in jeklo je blinilo v njegovi roki.

S prekrizanimi rokama in mieno je zri nanj mladi mož; tudi takrat ko je Branković jeklo napredil na njegovo prsi, se ni niti ganil; kajti tretja postava se je naenkrat pojavila za Brankovičem, in močna roka je objela njegovo naprjeno desnico.

"Isthoj!" je zaklical Branković, z jednim mahom je osvobodil svojo roko iz roke neznanega nasprotnika, da se je to, valed naglosti kretnje, zaletel v stran; "Re ni do sedaj nobena žena porodila moža, ki bi Brankoviča udaril; poglji zavratnost!" je klical in zamahnil po omahujočem.

Priskotil je tedaj mladenič bliže, in poloviči svoje desnice na njegovo ramo, je spregovoril tiho: "Branković!"

Le ta se je ustavil mahoma in je presenečenjem zri v mladeničovo lice, kamor je mesec prav kar silav svoj polno lue. "Najazeti" je zavpil Branković, "Tiho!" je rekel zašujeno Najazeti, "to imam v Prizrenu ravplje, bi zbudilo tudi metve, da zasledujejo njegovega lastnika."

"Ni treba metviti," je odgovoril Branković, "jas sam morem porokati moč Amurata, sin njegov je v moji moči!"

Nebota je segel Najazet na klan, in se vsmaknil as korak, toda v trenutku je spustil roko in porogljiv nasmeih je izvil okoli njegovih ustev. "Beseda v veter," je rekel, "meniči, da bi Najazet izven bojišča stopil pred-te, če bi na imel junačva svoje varnost v tibi samem!"

"Ha!" je izvil iz sebo Branković.

"Emiri se, vojvoda!" je govoril Najazet, "ali ti morem dati v-ajega dokaza svoje naklonenosti, nega da govorim s teboj, kakor

lastnega mesta prepustiti svoje-
mu tekmeču."

Mogočno so se dvigala praa
Brankovića in dani je stal v sen-
ci, je vendar videl Bajazet, kako
se mu oko iskri.

Zdajci so zadoneli koraki po
steni od gradu. Prijemši ga za ro-
ko, je Branković vlekel Bajazeta
za seboj v goščavo. Slabi nameni
so občute strahu, radi tega se je
Branković tako hitro skrčil, ne da
bi se ozri na prihajajočega.

Bil je to mlad junak, ki je vo-
dil deklice v objemu, ki je v svo-
jo zunanostjo tudi pri luninem
svitu prisilila vaskota. Njeni pogle-
di, žareči od ljubezni, so se vpi-
rali v moško lice junaka, ki je
ljubavnim šepetom pomirjeval
svoj in ljubice vihar.

Šum, provzročen po skritju
Brankovića in Bajazeta v gošče-
vo, je predrnil devojko iz sled-
kega sna, da se je strela celo v
objemu junaka. "Kaj je to?" je
vprašala, zroč boječe okoli, "Mi-
lane, dragi Milane, vrniva se!
tako žalostna sem in bolesto-
no zaspeložena in zdaj se mi, kakor bi
vsaak človek, ljubezniva prinašal nesnano
nevarnost."

"Ne tako, svetnica moja!" je
del junak ognjevit, atakajoč de-
vojko tesneje k svojemu boku,
"Se davno se nimaš ti nudila sli-
ni prilika, in se zopet ne ponudi
tako kmalu. Hrepeni sem že dav-
no po tej uri, kakor ne hrepeni
morda niti dnja v vseh po glasu
angelje, ki oznanja osvobodjenje.
— In česa se bojiš? Kar nič!
svetli moj pobratim, strah! voh!
in pred vso drugo nevarnostjo
te varuje moja roka in moj han-
džar!" Pri tem je udaril z levico
na handžar ob levem boku za
dragocenim pasom.

Toda, umakni se je vendar na
stransko steno, odjenjajoč strahu
ljubice. "De," je govoril naprej,
"moj handžar te brani, on te tu-
di pridobi za me. Tako je, ljubi-
ca moja, trdno verujem v Boga
in v tvojo ljubezen, znanam se na
srečo junakso in naklonjenost O-
biliše. On ve vse in dejal je sam,
da si na šali nikogar drugega za
svaka in za tretjega zeta Lazar-
ja."

"Moj Milane!" je vaskliknila
devojka vradodšeno.

Stezica se je naglo zavila v o-
strem kotu in zginila za grmov-
jem.

Pred vzhodom in gradu vodo-
tim je stal drug moč, aprt ob ste-
ber, in je pohopoma hodil neopri-
no sem in tja. Od akoraj je don-
ela godba, doneli so vaskliki vrad-
došeni gostov; junak se je vna-
slih hrepeniš ozri tja gori, toda,
takoj zopet je opretno zri na vse
strani. "Le se veselite", je spre-
govoril pri tem, "in ker moram
eno uro strahiti tajnost ljubezni
pobratima, zaviskram pa dvakrat
tako, ko se bomo bili a bismar-
nom!"

(Dajle prihodnjič.)

STAROKRANJSKE KOSE.

Edina agentura za Združene države za najboljše vrste starokranjske kose, srpe, brusa, kleparja, košiča, ozeinik in Struške motike, ročno kovane pri Dobrem polju na Dolenjskem.

CENE SO:

Kose močnejše **MOLDOUKE** v rinko in ključem po \$2.50, s kov ali več skupaj pa po \$2.00 vanka.

Druge vrste kosa malo ožje, izdelane na Stajerskem takozvane **POLEBANKE** ena ali več po \$2.00.

V velikosti so po 26, 28, 30 in 32 palcev.

Srpi za klepat \$1.00
Bergamo brusni 50c in 60c

Klepalno orodje dvoje vrste	\$1.25
Košiča tovarniškega izdelka	1.50
Košiča ročno delana na Kranjskem	2.00
Ozeiniki s vode in brusilni kamen	.75
Pile starokranjske po 8 palcev dolge	.50
Motike tovarniškega izdelka	1.00
Motike (Struške) ročno kovane	1.75

Mi plačamo poštnino za vsako naročilo. Pošljite denar ali pa Money Order z naročilno na naslov:

STEPHEN STONICH, 105 Lake Street, Chisholm, Minn.

Trgovina s kolesarino in pohištvo.

Slovenci na Evelethu in okolici kupite vse navedene stvari pri: John Starku na Jackson Street.

5%

plaćano od dneva vloge do dneva dviga na vas vloge.

Zanimaju vasličinom povrtno poleg tega še stroška za polijanje in izplaćajemo vloge takoj brez vaskih stroškova za vasličinu.

"Zli obrestajemo višje kot drugi tujakli ali starebrahli donoral zavodi". Pogodna varnost. Drlasno nadzoreta. Piliše po informaciji.

Mednarodno Stavbinsko & Posojilno Društvo
6313 St. Clair Ave.,
Cleveland, Ohio

Urados urei vask dan od 9 do 3 in od 5 do 8. Raznos uodoli, prona-
 tihor in ob vaskih posojilna.